

Publicerad 2008-03-25 19:27 av Rolfsdotter

På min stjärnlösa himmels fönster

tecknar du
vackra mönster
som en reflektion
i
månljuset
gungar du min värld

får mig att minnas
får mig att glömma

prövar mig
omdvetet
tänjer mina gränser
mina rädslor

jag faller stilla
låter mig
beröras
medvetet
närvarande
och du leker mig
lugn

välbehag

njuter varje andetag

ler

du lockar fram mitt
tydligaste
jag

du låter tiden
vara
hjärtat talar varsamt

vill se alla dina

färger
skiftningar
en äkta nyans
avskalad och
vacker
närvaro
och när du väcker mig
vaknar jag
glad

men sårbar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rolfsdotter med Poeter.se id #21193 innehar upphovsrätten